

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **N. M.**, zast. Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 2. 2016, č. j. MV-20839-4/SO- 2013, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 25. 4. 2017, č. j. 57 A 33/2016 – 53,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení k rukám jeho zástupce Mgr. Petra Václavka, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále „stěžovatel“) podal kasační stížnost ze dne 18. 5. 2017 proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatele proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správního orgánu I. stupně“) ze dne 23. 1. 2013, č. j. OAM-22558-21/DP-2012, jímž správní orgán I. stupně neprodloužil stěžovateli dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.

[2] Podle § 106 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí kasační stížnost kromě obecných náležitostí podání obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. Obdobně platí i § 37 s. ř. s. Kasační stížnost lze podat toliko z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. Formulace konkrétních důvodů (kasačních námitek) je nezbytným předpokladem perfektní kasační stížnosti, neboť stěžovatel prostřednictvím námitek vymezí okruh přezkumu rozhodnutí krajského soudu ze strany Nejvyššího správního soudu, který je uplatněnými důvody vázán (§ 109 odst. 3 s. ř. s.). Kasační stížnost, jež neobsahuje žádné námítky, nelze ve svém důsledku projednat.

[3] Kasační stížnost ze dne 18. 5. 2017 nesplňovala náležitosti ve smyslu § 106 s. ř. s. Usnesením ze dne 23. 5. 2017, č. j. 9 Azs 145/2017 – 4, proto soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doplnil kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu. Současně ho poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna, soud ji podle § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítne bez věcného projednání. Uvedené usnesení bylo doručeno zástupci stěžovatele dne 24. 5. 2017.

[4] Podle pravidel pro počítání lhůt uvedených v § 40 odst. 2 a 3 s. ř. s. lhůta k doplnění náležitostí kasační stížnosti uplynula dne 26. 6. 2017, aniž by stěžovatel kasační stížnost doplnil. Stejně tak v průběhu stanovené jednoměsíční lhůty nepožádal o její prodloužení.

[5] Jelikož kasační stížnost neměla při jejím podání všechny náležitosti, musely být tyto náležitosti doplněny v souladu s § 106 odst. 3 s. ř. s. ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění svého podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc.

[6] Pro případ, kdy stěžovatel je vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem podle § 106 odst. 3 s. ř. s., soudní řád správní zakotvuje koncentraci řízení; soud již proto nemůže přihlížet ke stížnostním námitkám uplatněným po uplynutí lhůty podle § 106 odst. 3 s. ř. s. Ke stejným závěrům dospěl také Ústavní soud, který v nálezu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, mimo jiného uvedl, že pokud je stěžovatel vyzván k doplnění kasační stížnosti postupem dle § 106 odst. 3 s. ř. s., může rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody jen ve lhůtě jednoho měsíce v tomto ustanovení zakotvené, pokud nebyla na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů soudem prodloužena.

[7] Kasační stížnost tedy nadále postrádá základní náležitosti stanovené v § 106 odst. 1 s. ř. s. a pro tento nedostatek není možné v řízení o ní pokračovat. Jelikož stěžovatel nevyhověl výzvě soudu ve stanovené lhůtě, Nejvyšší správní soud kasační stížnost v souladu s § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s. bez věcného projednání odmítl.

[8] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3, věty první, s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., tak, že žádnému z účastníků se náhrada nákladů řízení nepřiznává, jelikož kasační stížnost byla odmítnuta.

[9] Současně rozhodl soud dle § 10 odst. 3, věty poslední, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, o vrácení uhrazeného soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč stěžovateli k rukám jeho zástupce do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení.

[10] Soudní poplatek ve výši 1 000 Kč za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud stěžovateli nevrací, neboť o odkladném účinku již bylo rozhodnuto usnesením ze dne 14. 6. 2017, č. j. 9 Azs 145/2017 – 29.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2017

JUDr. Radan Malík
předseda senátu